

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 19Csp/20/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318202664
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Buchvaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2019:1318202664.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave pred sudkyňou JUDr. Tatianou Buchvaldovou, v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 976 692, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanému: S. D., nar.XX.XX.XXXX, bytom Cyprichova 26/2477, 831 53 Bratislava, št. prísl. SR, o zaplatenie 3450,91 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3016,34 eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 3016,34 eur od 01.04.2018 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Súd vo zvyšku žalobu zamietá.
- III. Žiadna zo sporových strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Poštová banka, a. s., sa žalobou doručenu súdu dňa 19.04.2018 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 3450,91 eur, dlžné úroky z istiny vo výške 3026,50 eur, zmluvný úrok vo výške 19,90 % ročne zo sumy 3450,91 eur od 01.04.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 3450,91 eur od 01.04.2018 do zaplatenia, bankové poplatky vo výške 94,16 ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobu spolu s písomným vyjadrením k výzve doručenej súdu dňa 28.08.2019 skutkovo a právne odôvodnil tým, že dňa 18.12.2013 bola medzi právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Poštová banka, a. s. v právnom postavení veriteľa a žalovanou v právnom postavení dlžníka (klientom), uzavretá zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXXXX, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver (zmluva o úvere, Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky ďalej spolu len ako „Zmluva“). Na základe Zmluvy bol žalovanej poskytnutý zo strany právneho predchodcu žalobcu úver, a to vo výške 3 500 eur. Žalovaná sa podľa Zmluvy zaviazala vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach vo výške podľa zmluvy o úvere, výška každej splátky, vrátane skladby a splatnosti jednotlivých splátok úveru je zrejmá z predpisu splátok. V prípade, ak je súčasťou zmluvy o úvere aj dohoda strán o poistení schopnosti splácať úver, v mesačnej splátke je zahrnuté aj dohodnuté poistné podľa sadzovníka. V prípade, ak ide o poistenie dobrovoľné vo forme doplnkovej služby, takéto poistenie sa nezapočítava do celkových nákladov úveru. V dobe od uzatvorenia Zmluvy žalovaná splatila svoj záväzok len čiastočne vo výške 483,66 eur, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v časti „Zaplatené splátky“ listiny „Aktuálny stav úveru“. Uvedená listina je vyhotovená z bankového informačného systému právneho predchodcu žalobcu. V zmysle Obchodných podmienok pre úver, ak je klient v omeškaní s platením čo i len jednej splátky, veriteľovi vzniká nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Pred zosplatením úveru aplikoval právny predchodca žalobcu voči žalovanej postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a zaslal žalovanej upozornenie pred zosplatením úveru. V upozornení pred zosplatením bola žalovaná oboznámená s tým, že je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti pohľadávka z titulu Zmluvy o úvere. Vzhľadom na to, že žalovaná úhradu

pohľadávky nevykonala do 15 kalendárnych dní od doručenia upozornenia banky, Poštová banka, a. s. pristúpila k zosplatneniu úveru listom - Výzva na úhradu dlžnej sumy. Žalovaná ani napriek zaslanej výzve nezaplatila dlžnú pohľadávku. Právnym titulom, na základe ktorého si žalobca uplatňuje voči žalovanej pohľadávku, je zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami v súlade s ustanovením § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. V súlade s Obchodnými podmienkami vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver úroky, pričom úroková sadzba je v Zmluve dojednaná vo výške 19,9 % ročne. V zmysle Obchodných podmienok, v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobca je ďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v Zmluve. Žalobca si v súdnom konaní uplatňuje voči žalovanej aj príslušné zákonné úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne. Dátum začatia úročenia percentom z dlžnej istiny od 01.04.2018 je daný dňom nasledujúcim po dni vystavenia listiny Aktuálny stav úveru zo dňa 31.03.2018, nakoľko do času 31.03.2018 sú úroky (zmluvné aj sankčné) vyčíslené. V zmysle Obchodných podmienok vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi aj príslušenstvo pohľadávky, a to vrátane poplatkov v zmysle Sadzobníka, ktoré si žalobca uplatnil vo výške 94,16 eur.

3. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

4. Uznesením č. k. 19Csp/20/2018-106 zo dňa 27.03.2019, súd pripustil, aby do konania na strane žalobcu namiesto pôvodného žalobcu Poštová banka, a. s. vstúpil ako žalobca spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 976 692.

5. Žalobca na preukázanie svojho nároku predložil listinné dôkazy, a to Zmluvu o úvere lepšia splátka zo dňa 18.12.2013, obchodné podmienky pre úver - lepšia splátka účinné od 10.06.2013, všeobecné obchodné podmienky účinné od 15.07.2013, sadzobník poplatkov účinný od 01.10.2013, výzvu na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 13.07.2015, podacie hárky, doručenky, aktuálny stav úveru ku dňu 31.03.2018, zmluvu o postúpení pohľadávky č.III/2018 zo dňa 20.12.2018, oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 02.01.2019.

6. Súd konal a rozhodol v neprítomnosti žalovanej, ktorá sa na pojednávanie nedostavila, svoju neúčast' neospravedlnila, o odročenie pojednávania nežiadala. Predvolanie na pojednávanie im bolo riadne a včas doručené.

7. Súd sa oboznámil so žalobou, písomnými vyjadreniami žalobcu, vykonal dokazovanie listinami, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav.

8. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Poštová banka, a. s. a žalovaná ako dlžník, fyzická osoba, uzatvorili dňa 13.12.2013 Zmluvu o úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej bezhotovostný úver vo výške 3500 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť 96 mesačnými splátkami vrátane poistného (základný súbor poistenia) vo výške 78,95 eur, s dátumom 1. splátky 25.01.2014 a dátumom ďalšej splátky k 25. dňu v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola dňa 25.12.2021. V zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba 19,9 %, ročná percentuálna miera nákladov vo výške 22,64 %, priemerná RPMN 19,35 % a celková výška nákladov 3538,09 eur.

9. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 31.03.2018 súd zistil, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 3 500 eur, z ktorého žalovaná jednotlivými splátkami uhradila celkovú čiastku vo výške 483,66 eur (posledná evidovaná splátka dňa 26.02.2014).

10. Listom označeným ako Výzva na úhradu dlžnej časti úveru zo dňa 13.07.2015 právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú, že podstatným spôsobom porušila ustanovenia Zmluvy o úvere zo dňa 18.12.2013 a obchodných podmienok a neuhradila svoje záväzky voči banke a vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Podľa neprevzatej doručenky si žalovaná zásielku neprevzala ani v úložnej dobe. Právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že nakoľko svojím konaním podstatným spôsobom porušila ustanovenia Zmluvy o úvere zo dňa 18.12.2013 a obchodných podmienok, stala sa jej úverová pohľadávka k 13.07.2015 predčasne splatnou v celom rozsahu. Dlžná suma vo výške 4231,53 eur pozostáva z dlžnej istiny 3450,91 eur, úroku 686,46 eur, poplatkov za upomienky 49,61 eur a poistného 44,55 eur. Zároveň bola žalovaná vyzvaná na úhradu dlžnej sumy v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy.

11. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. III/2018 zo dňa 20.12.2018 Poštová banka, a. s. postúpila pohľadávku voči žalovanej zo zmluvy na žalobcu.

12. Oznámením postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 02.01.2019 právny predchodca žalobcu, Poštová banka, a. s. žalovanej oznámila, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 20.12.2018 medzi bankou ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 976 692, ako postupníkom, bola pohľadávky banky voči žalovanej vyplývajúca zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.12.2013 postúpená s účinnosťou 19.12.2018 so všetkými právami a povinnosťami s ňou spojenými na postupníka, ktorý sa tak stal novým veriteľom. Banka zároveň oznámila žalovanej číslo účtu, na ktorý ju žiada vkladať peňažné prostriedky na plnenie

jej záväzku. Súčasne oznámila žalovanej, že aktuálny stav pohľadávky je ku dňu 19.12.2018 v celkovej výške 7 398,96 eur, z toho nesplatená istina vo výške 3 450,91 eur, neuhradené úroky vo výške 3646,89 eur a neuhradené poplatky vo výške 301,16 eur.

13. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

14. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

15. Podľa § 494 Občianskeho zákonníka, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečo ho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (zákon č. 513/1991 Zb. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o úvere (§ 497).

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

22. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely

jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

23. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

24. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Vychádzajúc zo skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobe je možné vyhovieť iba čiastočne.

28. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Podľa § 23a ods. 1 a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

30. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Žalovaná tvrdenia žalobcu ničím nepoprela.

31. Predmetom konania v tejto veci bol záväzok žalovanej, ktorý vznikol z úverovej zmluvy. I keď sporná zmluva predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka) predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovanú je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). V tejto súvislosti súd upriamuje pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 (sp. zn. 3MCdo/14/2014), podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

32. Súd sa najskôr zaoberal otázkou, či žalobca ako postupník zo Zmluvy o postúpení pohľadávok je v spore aktívne vecne legitimovaný. Žalobca sa v spore domáha voči žalovanej zaplataenia žalovanej sumy titulom neuhradených záväzkov žalovanej z úverovej zmluvy uzavretej s Poštovou bankou, a. s., pričom žalovanú pohľadávku mal žalobca nadobudnúť zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.12.2018 od Poštovej banky, a. s., t. j. od banky, preto súd v prvom rade skúmal aktívnu vecnú legitimáciu na strane žalobcu. Na základe predložených listinných dôkazov súd dospel k záveru, že žalobca preukázal platné postúpenie predmetnej pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy z banky na nebankovú spoločnosť dodržaním postupu v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola postúpená pohľadávka voči žalovanej zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené samotným postupcom, t. j. Poštovou bankou, a. s. ako pôvodným veriteľom Oznamením postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 02.01.2019 v ktorom banka žalovanej oznámila, že pohľadávka banky voči žalovanej vyplývajúca zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.12.2013 bola postúpená so všetkými právami a povinnosťami s ňou spojenými na postupníka a súčasne žalovanej oznámila aktuálny stav pohľadávky ku dňu 19.12.2018 v celkovej výške 7398,96 eur, z toho nesplatená istina vo výške 3450,91 eur, neuhradené úroky vo výške 3646,89 eur a neuhradené poplatky vo výške 301,19 eur, teda bolo jasne špecifikované, v akej výške bola pohľadávka postúpená z postupcu na postupníka. Oznamenie o postúpení pohľadávky je tak dostatočne určité a zrozumiteľné. Banka ako pôvodný veriteľ a postupca v súlade s ustanovením § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnila svoju zákonnú povinnosť postúpenie pohľadávky bez zbytočného odkladu oznámiť žalovanej ako dlžníkovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení (§ 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Po konštatovaní aktívnej legitimácie žalobcu v konaní sa súd ďalej zaoberal meritom veci.

33. Vykonaným dokazovaním mal súd nesporne za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili dňa 18.12.2013 zmluvu o úvere lepšia splátka, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej bezhotovostný spotrebiteľský úver vo výške 3 500 eur. Hoci predmetná zmluva o úvere bola uzatvorená podľa § 497 Obchodného zákonníka a jedná sa v danom prípade o absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), zároveň je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov a zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľský charakter právneho vzťahu, ktorý právny predchodca žalobcu a žalovaná založili zmluvou o úvere dňa 18.12.2013, je nesporný. Základnou črtou spotrebiteľskej zmluvy je to, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na

dojednávania obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Uzatvorená zmluva túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky, ktoré žalovaná ovplyvniť nemohla, nakoľko boli už vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred právnym predchodcom žalobcu, ktorej obsah nemala žalovaná možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť. Keďže z charakteru tohto zmluvného vzťahu jednoznačne vyplýva, že táto úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z.) a žalovaná má v tomto zmluvnom vzťahu postavenie spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z., z tohto dôvodu súd pristúpil k skúmaniu predmetnej zmluvy z pohľadu dodržania podstatných náležitostí zmluvy, ako sú uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom ku dňu 18.12.2013).

34. Po preskúmaní úverovej zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu 18.12.2013 dospel súd k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje všetky zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tak ako ich vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch.

35. Z predloženej úverovej zmluvy je zrejmé, že právny predchodca žalobcu nedodrжал ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, teda ustanovenie upravujúce ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keď sa majú uviesť všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmluve sa uvádza, že celková čiastka úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, pričom číselné vyjadrenie celkovej čiastky úveru v zmluve absentuje. V zmluve je uvedená výška úveru 3 500 eur a celková výška nákladov 3538,09 eur. Celková čiastka úveru by tak podľa obsahu zmluvy mala predstavovať sumu 7038,00 eur ale nie je v zmluve explicitne stanovená. Celkovú čiastku úveru súd preto následne prepočítal. Na základe predmetnej úverovej zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 3 500 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 96 mesačných splátkach po 78,95 eur, teda celkovo za poskytnutý úver vo výške 3500 eur sa zaviazala zaplatiť žalobcovi sumu 7579,20 eur (96 mesiacov krát 78,95 eur). Už z tohto je zrejmé, že v zmluve sú uvedené nesprávne údaje týkajúce sa úveru, pretože celková výška nákladov je uvedená sumou 3538,09 eur, pričom v skutočnosti činí 4079,20 eur (7579,20 eur mínus 3 500 eur = 4079,20 eur). Vychádzajúc z uvedeného je súd toho názoru, že obsahová náležitosť zmluvy - celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. nie je týmto dodržaná. Z uvedeného je zrejmé, že zmluva svojím znením „celková čiastka úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom“, obsahuje klamivý, resp. nesprávny návod na vypočítanie celkovej čiastky úveru, ktorú si mala žalovaná ako spotrebiteľ, ako to žalobca uviedol vo svojom vyjadrení doručenom dňa 26.08.2019, len banálne matematicky sčítať. Ak by tak žalovaná urobila, výsledok tohto sčítania by predstavoval nepravdivú informáciu o výške skutočnej celkovej čiastky úveru. S poukazom na uvedený záver súd neprepočítaval výšku RPMN podľa dostupných kalkulačiek na internete, ktorá by zrejme bola rovnako ako celková čiastka úveru, uvedená v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. Žalobca teda v zmluve zrejme neuviedol všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, tak ako mu to prikazuje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., keďže samotná celková čiastka úveru nie je uvedená správne. V súlade s citovaným ustanovením § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Dodávateľ, ktorý pripravuje text zmlúv uzatváraných so spotrebiteľmi, je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré sú významné pre orientáciu a rozhodovanie spotrebiteľa pri posúdení výhodnosti úveru. Súd preto bližšie nevyhodnocoval rozdielne argumenty žalobcu.

36. Zároveň súd uvádza, že žalobca navyše nedodrжал ani ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., keď v zmluve absentuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zmluva obsahuje údaj len o celkovej výške mesačnej splátky 78,95 eur. Zo zmluvy preto nie je zrejmé, aká časť splátky je určená na splátku istiny, aká na splátku úroku a prípadne aká na splátku poplatku. Zákonná obsahová náležitosť zmluvy spočívajúca v uvedení údajov o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov nemôže byť v spotrebiteľskej zmluve naplnená len uvedením súhrnnej mesačnej splátky. Z takého údaja spotrebiteľ nie je schopný vyvodiť, aké bude navýšenie sumy, ktorú si v skutočnosti požičiava a z akých konkrétnych zložiek sa skladá celková suma, ktorú bude napokon povinný veriteľovi vrátiť. V súlade s

vyššie citovaným ustanovením § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. je preto tento spotrebiteľský úver aj na základe absencie tohto údajá bezúročný a bez poplatkov.

37. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. vyplýva, že zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, teda s rozčlenením jednotlivých čiastok, pričom nestačí uviesť len celkovú výšku splátok. Predložená úverová zmluva takýto konkrétny splátkový kalendár neobsahovala, pričom takáto informácia je významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť hodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej žalobcom za poskytnutý úver.

38. Súd zdôrazňuje, že podstatným v danom prípade je to, že pokiaľ zákon kladie dôraz na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj tieto náležitosti, ktorými sú výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, musí to byť takou formou, aby bola zrozumiteľná a prehľadná pre spotrebiteľa. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 2 jednoznačne ustanovuje, ktoré obligatórne náležitosti musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať.

39. Pokiaľ ide o rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia a. s. / C. K., C-42/15, k tomuto súd uvádza, že zákon môže stanoviť, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku (rozsudok Súdneho dvora - tretia komora z 09.11.2016 vo veci C-42/15). Pre úplnosť sa uvádza, že pri prípadnom konflikte smernice a vnútroštátneho zákona členského štátu musia vnútroštátne súdy v prvom rade skúmať, či môžu smernici priznať priamy účinok. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu smernici priznať aspoň účinok nepriamy, teda či môžu zákon vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice a teda eurokonformný výklad zákona však nie je absolútny, pretože takýto výklad nemôže nahradiť výslovné znenie zákona, nakoľko by sa jednalo o výklad contra legem. Vzhľadom na explicitné znenie zákona v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov by súdy, ak by vyložili toto ustanovenie eurokonformne tak, že zmluva nemusí obsahovať členenie splátok na splátky istiny a úrokov a iných poplatkov, prípadne v otázke, kedy je zmluva o úvere bezúročná bez poplatkov doslova „zlomili“ vnútroštátne právo a toto vnútroštátne právo by nahradili Smernicou (čo je postup typický pre priamy účinok). Nakoľko ale nejde o priamy účinok Smernice, ale účinok nepriamy, takýto postup nie je možný preto, lebo by išlo o výklad práva contra legem. Na to, aby bolo možné vykladať zákon v súlade so Smernicou, je potrebné zákon o spotrebiteľských úveroch novelizovať zosúladiť s textom Smernice, inak by bola porušená zásada právnej istoty (rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 15.15.2017, sp. zn. 23Co/815/2015). Ak teda aj došlo k novelizácii zákona č. 129/2010 Z. z., keďže podľa aktuálneho znenia ustanovenia § 9 ods. 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí podľa písm. k) obsahovať súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, v spore zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej pred 1. májom 2018 nie je možné dospieť k takému rozhodnutiu, ktoré je čo do účinkov rovnocenné so zmenou zákona zo strany zákonodarcu, ktorú zákonodarca prijal od 1. mája 2018. K vyššie uvedenému záveru možno dospieť aj podľa rozhodnutí Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/97/2017 zo dňa 16.05.2018 a sp. zn. 10Co/113/2017 zo dňa 24.04.2018 (vydaných po predmetnom rozhodnutí Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018 sp. zn. 3 Cdo 146/2017).

40. V súvislosti s vyššie uvedeným odkazuje súd tiež na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 9Co/262/2016 - 49 zo dňa 31.10.2017, v ktorom odvolací súd uviedol, že „v danom prípade je tu zrejmy konflikt medzi Smernicou a zákonom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V takom prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukládajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. V prípadoch, kedy súdy Slovenskej republiky rozhodujú

o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa Zákona, resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok. ... Odvolací súd je preto názoru, že napriek poukazu žalovaného na Smernicu, zákon o spotrebiteľských úverov jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 9 ods. 2 zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý aplikoval okresný súd, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.“

41. Podporne súd poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.05.2017, sp. zn. 6Co/338/2016 v obdobnej veci, ktorý v bode 38. uviedol, že „vzhľadom na vnútroštátnu právnu úpravu ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. a výklad tohto ustanovenia ustálený súdnou praxou nie je možné ani po rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C 42/15-Home Credit Slovakia, a. s. uskutočniť iný výklad vnútroštátneho práva, t. j. § 9 ods. 2 písm. k/, resp. l/ zák. č. 129/2010 Z. z.“

42. Rovnako tak Krajský súd v Trenčíne v rozsudku zo dňa 08.11.2017, sp. zn. 5Co/279/2017 v bode 10. uviedol, že „Pokiaľ ide o posúdenie tejto náležitosti v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorú strany uzatvorili, tu odvolací súd vzal pri svojom rozhodovaní do úvahy aj rozhodnutie Súdneho dvora EÚ z 9.11.2016 vo veci C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a. s. proti C. K.. Podľa odvolacieho súdu však ani eurokonformným výkladom Smernice č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorý poskytol vo svojom vyššie uvedenom rozhodnutí Súdny dvor, nemožno prelomiť úplne jasné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. o bezúročnosti úveru v prípade neuvedenia špecifikácie splátok úveru /§ 9 ods. 1 písm. k)/. Zákonnodarca v tomto ustanovení jasne deklaroval požiadavku na rozpísanie splátok úveru tak, aby bolo zrejmé, koľko z každej splátky pripadá na istinu, koľko na úrok, koľko na prípadné poplatky. Odvolací súd nevidí dôvod na odklon od vnútroštátneho predpisu, ktorý bol v čase uzatvorenia zmluvy stranami sporu platný a účinný. Keďže v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istiny, úroky a iné poplatky ako požaduje vnútroštátna zákonná úprava a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia, tento nedostatok spôsobuje, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.“

43. Napriek tomu, že predmetný spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, súd nad rámec uvedeného navyše žalobcovi uvádza, že pokiaľ ide o žalobou požadovaný zmluvný úrok vo výške 19,90 % ročne zo sumy 3450,91 eur od 01.04.2018 do zaplatenia, teda zmluvný úrok po zosplatnení úveru, v tejto časti je žaloba absolútne nedôvodná. Zmluvný úrok ako odplata veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha len za dojednanú dobu poskytnutia úveru, čo vyplýva aj z ustanovenia § 503 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úrok je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Keďže ku dňu predčasnej splatnosti úveru došlo dňom 26.03.2015, uvedeným dňom boli splatné aj úroky z istiny úveru a od 27.03.2015 už žalobcovi zmluvné úroky neprislúchajú. Súd je toho názoru, že dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutého úveru patria veriteľovi len do splatnosti dlhu. Po splatnosti dlhu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a povinnosť platiť dohodnuté úroky z úveru dňom splatnosti dlhu zaniká. Záväzok dlžníka vrátiť veriteľovi poskytnutý úver je hlavným záväzkovým vzťahom. Úrokový záväzkový vzťah je vedľajším a akcesorickým peňažným záväzkom k hlavnému záväzku. Splnením hlavného záväzku alebo iným zo spôsobov jeho zániku, zaniká i akcesorický záväzok úrokový (rozsudok Krajského súdu v Prešove z 25.10.2013, sp. zn. 3Co 85/2013, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 143/98). Predčasné zosplatnenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Teda podstatný rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatnenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdieli spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky

tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom (rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014).

44. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na Stanovisko č. 1/2019 Krajského súdu v Bratislave, ktoré prijalo Občianskoprávne kolégium Krajského súdu v Bratislave na svojom rokovaní dňa 01.03.2017 v zmysle § 17 ods. 3 písm. a) zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov prijalo vzhľadom na výkladové rozdiely právoplatných rozhodnutiach senátov 3 Co, 4 Co, 5Co, 6Co, 7Co, 8Co, 9Co, 15Co, 16Co k otázke platenia zmluvných úrokov z úveru po zosplatnení spotrebiteľského úveru „V prípade plnenia zo spotrebiteľského úveru, zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia úveru veriteľovi nepatrí. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, vzniká iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi.“ (Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co 56/2018 z 28.marca 2018).

45. Vychádzajúc z hodnotenia vykonaných dôkazov a všetkého, čo v konaní vyšlo najavo, aplikujúc zákonné ustanovenia vzťahujúce sa na danú vec, súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 3016,34 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou poskytnutou právnym predchodcom žalobcu (3 500 eur) a sumou uhradenou žalovanou (483,66). Jedine rozdiel týchto súm presne kvantifikuje výšku nároku žalobcu, očisteného o nároky, ktoré súd žalobcovi nepriznal. Priznaná suma teda predstavuje nesplatený zostatok poskytnutého úveru (bez úrokov a poplatkov) a vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, keďže úver právne posúdil ako bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru súd bližšie nevyhodnocoval výšku dohodnutého úroku 19,90 %, a teda či takéto úroky boli v čase uzavretia zmluvy v súlade s dobrými mravmi.

46. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.

47. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatky z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

48. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

49. Pokiaľ ide o príslušenstvo žalovanej sumy, žalobca si podanou žalobou uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3450,91 eur od 01.04.2018 do zaplatenia. Ku dňu 13.07.2015 právny predchodca žalobcu zosplatnil úver a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Podľa pripojenej doručenky bola výzva doručená žalovanej dňa uložením na pošte 04.08.2015 a zásielka sa vrátila 06.08.2015. Márnym uplynutím 10 dňovej lehoty na plnenie sa žalovaná dostala do omeškania s plnením svojho peňažného dlhu, čím žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,05 % (5 + 0,05 %), nakoľko základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu splatnosti bola 0,05 %. Žalobca žiadal priznať úroky z omeškania až od 01.04.2018. Súd priznal žalobcovi zákonné úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne z priznanej sumy 3016,34 eur od 01.04.2018.

50. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

53. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP. Podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech žalobcu v rozsahu 54,10% a hrubý úspech žalovanej v rozsahu 45,90 %, keď žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 6571,57 eur (3450,91 eur + 3026,50 eur + 94,16 eur) s príslušenstvom a súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 3016,34 eur s príslušenstvom. S poukazom na uvedený pomer úspechu strán vo veci a tým daný súd v konečnom dôsledku rozhodol tak, že žiadnemu nepriznal náhradu trov konania

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach /§ 127 ods. 1 CSP/ podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) /§363 CSP/. Odvolanie možno odôvodniť len tým /§365 ods. 1CSP/, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /§ 364 CSP/.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /§ 365 ods. 3 CSP/.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona.